

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 135a/2020

privind controlul constituționalității
unor dispoziții din Codul penal și din Codul de procedură penală
(*confidențialitatea urmăririi penale*)

CHIȘINĂU

18 mai 2021

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Marcel Lupu, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată pe 7 august 2020,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 18 mai 2021, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA:

1. La originea cauzei se află sesizarea nr. 135a/2020 privind controlul constituționalității textelor:

- „din momentul încheierii urmăririi penale” din articolele 60 alin. (1) pct.7) și 62 alin. (1) pct. 7);
- „care se referă la acțiunea civilă” din articolul 62 alin. (1) pct. 7);
- „efectuate cu participarea sa” din articolul 64 alin. (2) pct. 16);
- „efectuate cu participarea lui” din articolul 66 alin. (2) pct. 20);
- „după terminarea urmăririi penale” din articolul 66 alin. (2) pct. 22);
- „din momentul încheierii urmăririi penale” din articolele 68 alin. (1) pct.10) și 74 alin. (1) pct. 8);
- „după terminarea urmăririi penale, precum și în caz de încetare sau clasare a procesului penal” din articolul 78 alin. (1) pct. 12);
- „din momentul terminării urmăririi penale, inclusiv în cazul clasării procesului penal” din articolul 80 alin. (1) pct. 8);
- articolului 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală și a
- articolului 315 alin. (2) din Codul penal.

2. Sesizarea a fost depusă la Curtea Constituțională în baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale de dl Sergiu Litvinenco, deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

Legislația pertinentă

3. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.”

Articolul 26 Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedesește prin lege.”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

4. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, sunt următoarele:

Articolul 60 Drepturile și obligațiile părții vătămate

„(1) Partea vătămată dispune de următoarele drepturi:

[...]

7) să ia cunoștință de materialele cauzei penale **din momentul încheierii urmăririi penale** și să noteze orice informații din dosar;

[...]”

Articolul 62 Drepturile și obligațiile părții civile

„(1) În scopul susținerii cererii sale, partea civilă dispune de următoarele drepturi:

[...]

7) să ia cunoștință de materialele cauzei penale **din momentul încheierii urmăririi penale**, să noteze orice date din dosar care se referă la acțiunea civilă;

[...]"

Articolul 64 Drepturile și obligațiile bănuितului

„[...]

(2) Bănuitul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul:

[...]

16) să ia cunoștință de procesele-verbale ale acțiunilor procesuale **efectuate cu participarea sa** și să facă obiecții asupra corectitudinii proceselor-verbale, precum și să ceară completarea lor cu circumstanțe care, în opinia sa, trebuie să fie menționate;

[...]"

Articolul 66 Drepturile și obligațiile învinuitului, inculpatului

„[...]

(2) Învinuitul, inculpatul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul:

[...]

20) să ia cunoștință de procesele-verbale ale acțiunilor procesuale **efectuate cu participarea lui** și să facă obiecții asupra corectitudinii proceselor-verbale, precum și să ceară completarea lor cu circumstanțele care, în opinia sa, trebuie să fie menționate;

[...]

22) **după terminarea urmăririi penale**, să ia cunoștință de toate materialele cauzei și să noteze din ele datele necesare, să înainteze cereri de completare a urmăririi penale;

[...]"

Articolul 68 Drepturile și obligațiile apărătorului

„(1) Apărătorul, în funcție de calitatea procesuală a persoanei ale cărei interese le apără, are dreptul:

[...]

10) să ia cunoștință de materialele cauzei penale **din momentul terminării urmăririi penale** și să noteze orice date din dosar, să facă copii;

[...]"

Articolul 74 Drepturile și obligațiile părții civilmente responsabile

„(1) Partea civilmente responsabilă, în scopul protejării intereselor sale privitor la acțiunea civilă pornită împotriva sa, în condițiile prezentului cod, dispune de următoarele drepturi:

[...]

8) să ia cunoștință de materialele cauzei penale **din momentul încheierii urmăririi penale** și să noteze orice date din dosar care se referă la acțiunea civilă pornită împotriva sa;

[...].”

Articolul 78

Drepturile și obligațiile reprezentantului legal al victimei, părții vătămate, părții civile, bănuțitului, învinuitului, inculpatului

„(1) Reprezentantul legal al victimei, părții vătămate, părții civile, bănuțitului, învinuitului, inculpatului admis în procesul penal dispune, după caz, de dreptul:

[...]

12) **după terminarea urmăririi penale, precum și în caz de încetare sau clasare a procesului penal**, să ia cunoștință de toate materialele cauzei, să noteze din ele datele necesare;

[...].”

Articolul 80

Drepturile și obligațiile reprezentantului victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile

„(1) Reprezentantul victimei, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile exercită, în cursul desfășurării procesului penal, drepturile acestora, cu excepția drepturilor indisolubile de persoana acestora. Pentru protejarea intereselor persoanei reprezentate, reprezentantul, în condițiile prezentului cod, are dreptul:

[...]

8) să ia cunoștință de materialele cauzei penale **din momentul terminării urmăririi penale, inclusiv în cazul clasării procesului penal**, și să noteze orice date din dosar privind interesele persoanei reprezentate;

[...].”

Articolul 212

Confidențialitatea urmăririi penale

„(1) Materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

[...]

(3) Divulgarea datelor urmăririi penale de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către persoana abilitată cu controlul asupra activității de urmărire penală, dacă această acțiune a cauzat daune morale sau materiale martorului, părții vătămate și reprezentanților acestora sau a prejudiciat procesul de urmărire penală, are ca urmare răspunderea penală prevăzută în art. 315 din Codul penal.”

5. Prevederile relevante ale Codului penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, sunt următoarele:

Articolul 315 Divulgarea datelor urmăririi penale

„[...]”

(2) Divulgarea intenționată a datelor urmăririi penale de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către persoana abilitată cu controlul asupra desfășurării urmăririi penale, dacă această acțiune a cauzat daune morale sau materiale bănuțitului, învinuitului, martorului, părții vătămăte sau reprezentanților acestora ori dacă l-a făcut pe vinovat să se eschiveze de la răspundere, se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului sesizării

6. Autorul sesizării a afirmat că restricția cvasiabsolută a accesului părții apărării și al persoanelor afectate în urma comiterii infracțiunii la materialele cauzei penale, pe durata urmăririi penale, reprezintă o ingerință în dreptul de acces liber la justiție și în dreptul la apărare.

7. De asemenea, autorul sesizării a precizat că nu contestă necesitatea confidențialității unor materiale la faza urmăririi penale, ci întinderea acestei limitări.

8. Totodată, autorul sesizării a admis că limitarea accesului părții apărării la materialele urmăririi penale ar putea fi justificată în anumite circumstanțe, însă restricția cvasiabsolută impusă de Codul de procedură penală este contrară Constituției. În acest sens, autorul sesizării a făcut trimitere la raționamentele din Hotărârea Curții Constituționale nr. 31 din 29 noiembrie 2018.

9. În opinia sa, prevederile contestate contravin articolelor 20, 26 și 54 din Constituție

B. Aprecierea Curții

10. Examinând admisibilitatea sesizării, Curtea constată următoarele.

11. Curtea observă că, potrivit articolelor 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, deputatul posedă prerogativa sesizării Curții Constituționale.

12. Cu privire la obiectul sesizării, în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul de procedură penală și din Codul penal, ține de competența Curții Constituționale.

13. Curtea reține că unele din prevederile contestate au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

14. Astfel, prin Decizia nr. 107 din 7 noiembrie 2017, Curtea a declarat inadmisibilă sesizarea nr. 135g/2017 privind excepția de neconstituționalitate, între altele, a textului „din momentul terminării urmăririi penale” din alineatul (1) pct. 10) al articolului 68 din Codul de

procedură penală. În sesizarea care a stat la baza acestei decizii, autorul excepției de neconstituționalitate a susținut că dispozițiile criticate, care îi permit apărătorului să ia cunoștință de materialele cauzei penale numai din momentul terminării urmăririi penale, contravin articolului 26 din Constituție, care garantează dreptul la apărare.

15. În Decizia menționată, Curtea a observat că, potrivit articolului 68 alin. (1) pct. 9) din Codul de procedură penală, apărătorul nu este lipsit totalmente de posibilitatea de a lua cunoștință de materialele cauzei penale, acesta având dreptul de a lua cunoștință de procesele-verbale ale acțiunilor efectuate cu participarea lui și de a cere completarea lor sau includerea obiecțiilor sale în procesul-verbal respectiv. Cu alte cuvinte, Curtea nu a constatat existența unei restricții cvasiabsolute de acces la materialele urmăririi penale, astfel cum susține autorul prezentei sesizări.

16. Totodată, Curtea constată că, potrivit articolului 68 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală, în cazul măsurilor procesuale de constrângere, apărătorul are dreptul să ia cunoștință de materialele și de probe prezentate de procuror împreună cu demersul sau recursul său cu privire la aplicarea, prelungirea, revocarea, înlocuirea măsurii procesuale de constrângere, înainte de a fi transmise judecătorului de instrucție sau instanței de judecată.

17. În același timp, Curtea a constatat că la terminarea urmăririi penale, după ce au luat cunoștință de materialele urmăririi penale, atât învinuitul, cât și apărătorul au posibilitatea de a formula cereri noi în legătură cu urmărirea penală (articolul 293 alin. (6) din Codul de procedură penală), iar termenul luării la cunoștință de materialele urmăririi penale, ca regulă generală, nu poate fi limitat, cu excepția cazurilor în care persoana care ia cunoștință de materiale face abuz de situația sa (articolul 293 alin. (4) din Codul de procedură penală).

18. Prin urmare, în Decizia nr. 107 din 7 noiembrie 2017, Curtea a conchis că, având în vedere că materialele urmăririi penale sunt prezentate învinuitului și apărătorului său până la trimiterea cauzei în judecată, cu asigurarea timpului util pentru a lua cunoștință de acestea, limitarea impusă se compensează prin garanții procesuale. Astfel, Curtea nu a putut reține argumentele autorului sesizării, potrivit cărora dispozițiile legale contestate aduc atingere prevederilor articolelor 26 și 54 din Constituție.

19. Curtea reține că, deși prevederile contestate prin sesizarea care a stat la baza Deciziei nr. 107 din 7 noiembrie 2017 se referă doar la drepturile apărătorului, raționamentele din Decizie sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, drepturilor tuturor subiecților părții apărării (*i.e.* bănuțului, învinuitului, inculpatului, părții civilmente responsabile și reprezentanților acestora).

20. Curtea menționează că articolul 20 din Constituție garantează dreptul de acces liber la justiție și își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (DCC nr. 37 din 30 martie 2021, § 32). Totodată, articolul 26 din Constituție, care garantează în mod distinct dreptul la apărare, își găsește corespondența în articolul 6 § 3 din Convenția Europeană (*ibidem*, § 33).

21. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, atunci când examinează un capăt de cerere bazat pe articolul 6, ea verifică dacă procedurile penale au avut un caracter echitabil, în întregul lor (*Prade v. Germania*, 3 martie 2016, § 33; *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51 și § 62).

22. Cu privire la accesul acuzațiilor la materialele cauzei penale, Curtea Europeană a menționat că toate probele acuzării trebuie, în principiu, să-i fie prezentate persoanei învinuite într-o ședință publică, în vederea unei dezbateri adversariale (*Al-Khawaja și Tahery v. Regatul Unit* [MC], 15 decembrie 2011, § 118).

23. Restricțiile privind accesul la materialele cauzei penale la etapa începerii urmăririi penale și pe durata acesteia pot fi justificate, între altele, de necesitatea păstrării confidențialității datelor deținute de către autorități și a protejării drepturilor altor persoane (*Oleksiy Mykhaylovych Zakharkin v. Ucraina*, 24 iunie 2010, § 72).

24. Pe plan național, reglementarea instituției dezvoltării probelor și a accesului acuzațiilor la materialele cauzei ține de competența legislativului, Curții revenindu-i sarcina să examineze dacă legislația oferă garanții suficiente care ar asigura caracterul echitabil al procedurii penale în ansamblu. Astfel de garanții au fost identificate anterior de către Curte în Decizia nr. 107 din 7 noiembrie 2017, fiind citate la §§ 15-18 *supra*.

25. În afara garanțiilor menționate mai sus, în Decizia nr. 14 din 2 februarie 2021, Curtea a constatat că în situația în care procurorul trimite cauza în judecată fără ca învinuitul să ia cunoștință de materialele dosarului și fără a primi copia rechizitoriului, atunci instanța sesizată dispune, în baza articolului 351 alin. (6) din Codul de procedură penală, executarea măsurilor în discuție de către procuror. Aceste prevederi conțin o garanție pentru partea apărării (§§ 25-26).

26. Având în vedere că există suficiente garanții apte să asigure caracterul echitabil al procedurilor penale, Curtea reține că sunt nefondate argumentele autorului sesizării referitoare la critica prevederilor legale care privesc drepturile subiecților părții apărării, *i.e.* articolele 64 alin. (2) pct. 16); 66 alin. (2) punctele 20) și 22); 68 alin. (1) pct. 10), 74 alin. (1) pct. 8). Aceeași concluzie este valabilă și pentru articolele 78 alin. (1) pct. 12) și 80 alin. (1) pct. 8) în partea care se referă la reprezentanții subiecților părții apărării.

27. Mai mult, Curtea constată că nu există un consens european cu privire la etapa la care materialele dosarului penal sunt dezvăluite acuzatului pentru a lua cunoștință de acestea (cu privire la importanța consensului în argumentarea juridică de drept constituțional european, a se vedea *Nait-Liman v. Elveția* [MC], 15 martie 2018, § 175).

28. La nivelul Uniunii Europene, Directiva nr. 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale prevede la articolul 7 alin. (2) că statele membre se asigură că autoritățile competente le acordă persoanelor suspectate sau învinuite sau avocaților acestora accesul cel puțin la toate

mijloacele de probă aflate în posesia lor, indiferent dacă sunt pentru apărarea sau împotriva persoanelor suspectate sau acuzate, pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și pentru a pregăti apărarea. Alineatul (3) din același articol stabilește că accesul la materialele menționate la alineatul (2) se acordă în timp util pentru a permite exercitarea efectivă a drepturilor în materie de apărare și **cel târziu la prezentarea fondului acuzării în instanță**. Curtea observă că în unele state, *e.g.* Letonia, Bulgaria, Italia, materialele cauzei i se prezintă acuzatului după finalizarea urmăririi penale. În alte state, *e.g.* România și Germania, avocatul are dreptul să solicite consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal, însă acest drept îi poate fi restricționat de către procuror.

29. În consecință, alegerea unei opțiuni ține de competența legislatorului și nu constituie o problemă de constituționalitate în măsura în care există suficiente garanții apte să asigure caracterul echitabil al procedurilor penale.

30. Curtea mai constată că autorul sesizării a invocat încălcarea articolelor 20 și 26 din Constituție și în raport cu prevederile care reglementează dreptul subiectelor părții acuzării (*i.e.* partea vătămată, partea civilă și reprezentanții acestora) de a lua cunoștință de materialele cauzei la finalizarea urmăririi penale.

31. Sub acest aspect, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 din Convenție nu garantează în sine dreptul de a începe urmărirea penală sau condamnarea penală a unor terți (*Mustafa Tunç și Fecire Tunç v. Turcia* [MC], 14 aprilie 2015, § 218). În *Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 70, Curtea Europeană a reținut că dreptul la un proces echitabil nu presupune să se aibă în vedere drepturile victimelor chemate să depună mărturie. Interesele victimelor sunt protejate de aspectele procedurale ale unor drepturi din Convenție, care impun ca statele membre la aceasta să-și organizeze procedurile penale astfel încât interesele în discuție să nu fie periclitat în mod nejustificat (a se vedea și *Marcello Viola v. Italia*, 5 octombrie 2006, § 51). Această concepție a stat la baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 31 din 29 noiembrie 2018, la care a făcut trimitere autorul sesizării.

32. Așadar, articolele 20 și 26 din Constituție nu sunt incidente în contextul accesului victimelor și părților vătămate la materialele dosarului la etapa urmăririi penale. Autorul sesizării nu și-a raportat critica la vreun articol din Constituție care garantează un drept fundamental aplicabil în cazul victimelor infracțiunii. De asemenea, în prezenta cauză, Curtea nu poate reîncadra criticile de neconstituționalitate în alt articol din Constituție, dat fiind modul abstract de formulare a sesizării, din care nu se poate deduce ingerința în vreun drept substanțial.

33. Prin urmare, Curtea consideră că este inadmisibil capătul sesizării referitor la drepturile părții vătămate și ale reprezentantului său convențional sau legal (*i.e.* cel referitor la critica articolului 60 alin. (1) pct. 7 și a articolelor 78 alin. (1) pct. 12), 80 alin. (1) pct. 8) în partea care se referă la reprezentanții părții vătămate).

34. Cu privire la drepturile părții civile, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 din Convenție este aplicabil în cazul procedurii de constituire ca parte civilă din momentul în care persoana este recunoscută în această calitate, cu excepția cazului în care persoana în cauză a renunțat în mod neechivoc la dreptul de a obține o despăgubire și atât timp cât procedurile penale sunt decisive pentru dreptul civil la despăgubirea solicitată (*Alexandrescu și alții v. România*, 24 noiembrie 2015, § 22).

35. Totuși, Curtea reține că, deși în privința părții civile este aplicabil articolul 6 din Convenție și, implicit, articolele 20 și 26 din Constituție, raționamentele menționate *supra* cu privire la suficiența garanțiilor sunt aplicabile și în raport cu aceasta.

36. În continuare, Curtea constată că, în raport cu articolul 315 din Codul penal, articol care stabilește răspunderea penală pentru divulgarea datelor urmăririi penale, autorul nu a îndeplinit condiția motivării corespunzătoare a sesizării. Din această perspectivă, potrivit articolelor 24 alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 39 din Codul jurisdicției constituționale, sesizarea trebuie să fie motivată. În situații similare, Curtea a respins ca inadmisibile sesizările formulate, precizând că simpla trimitere la un text din Constituție, fără explicarea pretensei neconformități cu acesta a prevederilor legale contestate, nu echivalează cu un argument (a se vedea DCC nr. 24 din 16 februarie 2021, § 26). Prin urmare, și acest capăt al sesizării este inadmisibil.

37. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a articolului 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, Curtea a menționat în jurisprudența sa anterioară că dispozițiile articolului 212 alin. (1) din Cod, care prevăd că „materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală [...]”, reglementează marja discreționară a persoanei care efectuează urmărirea penală de a divulga terților informații din dosarul penal cu respectarea condițiilor impuse de norma în discuție. Astfel, textul „nu pot fi date publicității” se referă la relația dintre organul de urmărire penală și persoanele și instituțiile care se interesează de mersul anchetei (e.g. mass-media, organizațiile nonguvernamentale etc.) și nu se referă la părți sau la alte persoane participante la procesul penal, deoarece acestea din urmă nu au dreptul să ia cunoștință de materialele urmăririi penale decât după încheierea ei (HCC nr. 31 din 29 noiembrie 2018, § 30).

38. De asemenea, Curtea a constatat că interdicția divulgării datelor urmăririi sub sancțiunea legii penale, stabilită de articolul 212 alin. (3) din Codul de procedură penală, se referă la persoana care efectuează urmărirea penală sau căreia i s-a acordat competența controlului activității de urmărire penală, nu la alți participanți la proces (HCC nr. 31 din 29 noiembrie 2018, § 31).

39. Având în vedere că aceste prevederi privesc drepturile terților și ale persoanelor care efectuează urmărirea penală sau cărora li s-a acordat

competența controlului activității de urmărire penală, Curtea conchide că articolele 20 și 26 din Constituție nu sunt incidente în contextul acestora.

40. Prin urmare, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. a), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind controlul constituționalității textelor:

- „din momentul încheierii urmăririi penale” din articolele 60 alin. (1) pct. 7) și 62 alin. (1) pct. 7);
 - „care se referă la acțiunea civilă” din articolul 62 alin. (1) pct. 7);
 - „efectuate cu participarea sa” din articolul 64 alin. (2) pct. 16);
 - „efectuate cu participarea lui” din articolul 66 alin. (2) pct. 20);
 - „după terminarea urmăririi penale” din articolul 66 alin. (2) pct. 22);
 - „din momentul încheierii urmăririi penale” din articolele 68 alin. (1) pct. 10) și 74 alin. (1) pct. 8);
 - „după terminarea urmăririi penale, precum și în caz de încetare sau clasare a procesului penal” din articolul 78 alin. (1) pct. 12);
 - „din momentul terminării urmăririi penale, inclusiv în cazul clasării procesului penal” din articolul 80 alin. (1) pct. 8);
 - articolului 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală și a
 - articolului 315 alin. (2) din Codul penal,
- depusă de dl Sergiu Litvinenco, deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 18 mai 2021

DCC nr. 66

Dosarul nr. 135a/2020